

Sygn. akt VI Ga 268/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)pl (...). z o.o.
w W.

przeciwko: **T. M.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie
V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 czerwca 2013r. sygn. akt V GC upr 17/13

o d d a l a apelację.

sygn. akt VI Ga 268/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 grudnia 2013r.

Apelacja pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia
25 czerwca 2013r. sygn. akt V GC upr 17/13 nie jest uzasadniona.

Przede wszystkim przywołać należy przepis art. 505⁹ § 1¹ kpc, który stanowi, że w postępowaniu uproszczonym apelację można oprzeć na zarzutach:

- 1) naruszenia prawa materialnego przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie,
- 2) naruszenie przepisów postępowania, jeżeli mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Apelacja w tym postępowaniu ma charakter apelacji ograniczonej. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że apelacja ograniczona ma inne cele. Jej funkcją nie jest ponowne rozpoznanie sprawy, lecz wyłącznie kontrola wyroku wydanego przez sąd I instancji. Sąd apelacyjny nie rozpoznaje powództwa (roszczenia), a jedynie trafność (słuszność) zaskarżonego rozstrzygnięcia. Chodzi tu o zgodność

z materiałem procesowym pozostającym w dyspozycji sądu orzekającego (uchwał 7 sędziów SN z dnia 31.01.2008r. sygn. akt III CZP 49/07). W związku z powyższym wyjaśnić należy, że podstawą zarzutu apelacji uproszczonej nie

może być błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy przez sąd I instancji jeżeli nie wiąże się z zarzutem naruszenia przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy.

Przystępując do rozpoznania kolejno zarzutów pozwanego podniesionych w apelacji, odnośnie naruszenia art. 328 § kpc poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób nie odpowiadający regułom wyznaczonym tym przepisem i przez to nierozpoznanie istoty sprawy należy przede wszystkim wskazać, że uzasadnienie wyroku pełni ważną rolę procesową, ponieważ umożliwia sprawowanie nadzoru judykacyjnego. Z tego powodu zarówno Sąd I, jak i II instancji musi wytłumaczyć motywy rozstrzygnięcia w taki sposób, aby możliwa była ocena jego prawidłowości. Wprawdzie naruszenie art. 328 § 2 kpc nie ma z reguły bezpośredniego wpływu na treść wyroku, gdyż uzasadnienie sporządzane jest po jego wydaniu (wyrok Sądu Najwyższego z 8 października 2009 r., II CSK 153/09, LEX nr 553674), jednak może on stanowić usprawiedliwioną podstawę naruszenia prawa procesowego tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie zawiera wszystkich koniecznych elementów bądź zawiera braki, które uniemożliwiają kontrolę instancyjną. Tylko bowiem w takim wypadku uchybienie art. 328 § 2 k.p.c. może być uznane za mogące mieć wpływ na wynik sprawy (przykładowo wyroki Sądu Najwyższego z 2 lipca 2009 r., III SK 10/09, LEX nr 551869, z 24 września 2009 r., II PK 58/09, LEX nr 558303, z 23 lipca 2009 r., II PK 25/09, LEX nr 533082, z 4 listopada 2009 r., I UK 142/09, LEX nr 564770, z 16 października 2009 r., I UK 129/09, LEX nr 558286, z 9 czerwca 2009 r., II UK 403/08, LEX nr 523551, z 5 czerwca 2009 r., I UK 21/09, LEX nr 515699). Sporządzone przez Sąd I instancji uzasadnienie zaskarżonego wyroku jest czytelne i zrozumiałe. Pozwala na dokonanie właściwej kontroli merytorycznej rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, które w ocenie Sądu Okręgowego jest prawidłowe, odpowiadające obowiązującym przepisom prawa. Dlatego też zarzut apelacji w tym zakresie Sąd Okręgowy uznał za chybiony.

Kolejny zarzut pozwanego dotyczy błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mianowicie, że pozwany nie został podstępnie wprowadzony w błąd przez przedstawiciela powoda co do terminu odstąpienia od umowy został i powiązany z zarzutem błędnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego, a w szczególności zeznań pozwanego i korespondencji stron (art. 233 § 1 kpc), a następnie z zarzutem naruszenia przepisu art. 86 kc poprzez wprowadzenie kategorii „wyłączonego zawinienia” pozwanego, jako podstawy uznania, że nie został wprowadzony w błąd.

W ocenie Sądu Okręgowego te zarzuty również nie są uzasadnione. Niewątpliwie materiał dowodowy przedstawiony przez pozwanego nie pozwala na przyjęcie, że przy zawieraniu umowy został podstępnie wprowadzony w błąd. Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która faktu tego wywodzi skutki prawne. Pozwany powinien więc udowodnić, że przy zawieraniu umowy został podstępnie wprowadzony w błąd przez przedstawiciela powoda co do terminu w jakim może od umowy odstąpić.

W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na to, że w sprawie bezsporne było, iż pozwany w dniu 28 marca 2011r. podpisał umowę z powodem na wykonywanie usług reklamowych. Z dokumentu zatytułowanego „potwierdzenie treści i zawarcia umowy” wynika jednoznacznie, że podpisując umowę potwierdził zapoznanie się z regulaminem świadczenia usług reklamowych zawartym na stronie wskazanej internetowej i akceptację jego treści (k. 19). Jeżeli zatem faktycznie jak twierdzi nie zapoznał się z jego treścią, a mimo to umowę podpisał, o czym zeznawał, to zrobił to na własne ryzyko.

W żadnym razie nie można przyjąć, że w takich okolicznościach sprawy zastosowanie ma art. 86 kc stanowiący, że jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu także wtedy gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył treści czynności prawnej. Trudno w tych okolicznościach mówić

o podstępnie skoro pozwany przede wszystkim powinien był przed podpisaniem umowy sprawdzić jakie są warunki (termin i sposób) odstąpienia od niej. Czujność pozwanego powinna wzbudzić, chociażby nieprecyzyjna informacja o 5-7 dniowym terminie do odstąpienia, jeżeli taki był wskazywany przez przedstawiciela powoda, czego ten w korespondencji mailowej nie potwierdza. Twierdzenie o adekwatności tak nieprecyzyjnie podawanego terminu nie ma znaczenia, skoro regulamin przewidywał termin jednodniowy, a pozwany podpisując umowę oświadczył, że z jego treścią zapoznał się. W ocenie Sądu Okręgowego pozwany zawnioskowanymi dowodami nie wykazał podstępnego działania przedstawiciela powoda. Zeznania pozwanego, pozostające

w sprzeczności z jego pisemnym oświadczeniem o zapoznaniu się z regulaminem świadczenia usług przez powoda, nie są wystarczające dla przyjęcia, że w sposób podstępny został błędnie poinformowany o dłuższym terminie do odstąpienia od umowy. Wbrew zarzutom apelacji nie można uznać, że przedłożona przez pozwanego korespondencja elektroniczna potwierdza fakt podawania przez przedstawiciela powoda innego niż w regulaminie terminu do odstąpienia od umowy, o czym świadczy pierwszy mail D. B. o treści „Zgodnie z naszą rozmową został pan poinformowany o możliwości rezygnacji z reklamy w terminie, który jest zawarty w regulaminie o którym pana informowałem na spotkaniu” (k. 46).

W tych okolicznościach zarówno ustalenia faktyczne jak i stanowisko prawne wyrażone przez Sąd Rejonowy jest prawidłowe, a apelacja pozwanego jako bezzasadna została oddalona na mocy art. 385 kpc.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu;
2. Po nadejściu zwrotki akta przekazać Sądowi Rejonowemu w Krośnie.